

Coneixem-nos

1. Situa'ns una mica: d'on ets, on vius...

Sóc nascut a Hostalets de Cervera, a la Segarra. Proving d'una família d'origen pagès, però des de petit ens vam traslladar a Barcelona i sempre he intentat conèixer a cavall dels dos llocs (entre Vilagrasseta, el poble del meu pare, i l'Eixample), mantenint les arrels rurals procurant-hi un vincle continu.

2. A què et dediques, quina és la teva professió?

Sóc enginyer tècnic agrícola i, durant trenta-quatre anys, he treballat a la Bayer com a cap de I+D a Espanya i a la zona del Magrib (en una etapa). Actualment estic jubilat i en aquest temps he estudiat història i antropologia cultural, però no em considero ni una cosa ni l'altra perquè no he exercit mai.

3. Quines són les teves aficions?

Sobretot l'agricultura, la natura i l'evolució humana, però també m'interessa l'art en general, i més concretament, l'etapa medieval. També sóc aficionat a la música clàssica, l'òpera i el jazz.

4. Quins aspectes de la teva personalitat destacaries?

Em considero un corredor de fons, no pas un *sprinter*. Quan decideixo fer o aconseguir una cosa em mantinc constant fins que l'aconsegueixo.

5. Ens pots explicar alguna anècdota de la teva història (que pot ser d'interès pels teus companys)?

Encara recordo el moment d'anar a demanar a l'Institut d'Estudis Catalans la possibilitat de fer la filial agrària. En vam sortir ben escaldats, de la trobada, ens van dir un ràpid adéu amb cara de «què fan aquests quatre pagesos arreplegats, pensant-se que poden demanar qualsevol cosa». En acabat, amb el pas del temps, s'ha posat tot a lloc i s'ha demostrat que és una filial molt activa que sempre deixa en un molt bon lloc a l'IEC.

6. Per què et vas fer soci de la ICEA?

Sóc soci fundador i primer president. Com a conseqüència del Congrés de Cultura Catalana, on hi va haver una part dedicada a l'agricultura. En la cloenda, ens vam ajuntar un

grup de gent que vam decidir que podria ser convenient crear una institució com la ICEA, que agrupés a tothom que estigués interessat en aquest sector —com sempre diem, del pagès al doctor— per a debatre i crear activitats relacionades amb aquest món.

7. Què t'agrada de la ICEA?

Que és una entitat viva i una de les coses que ho demostra és que en els últims temps s'hi han fet seccions noves. La pluralitat que té mostra un ventall molt ampli de coneixements que poden ser d'interès a gent molt diversa.

8. Què no t'agrada de la ICEA?

Sent sempre constructius, penso que el pitjor és que sent una institució voluntarista té les mancances que això comporta. Es fan les coses que podem fer.

9. Què opines... d'algun fet d'actualitat?

Relacionat amb Catalunya, que és el que ens toca de més de prop, crec que estem en un punt de transició. La societat ha agafat molta força, i ja s'ha demostrat amb alguns actes que hi han tingut lloc no fa gaire, i potser la classe política no es troba a l'alçada d'aquestes circumstàncies.

10. Com creus que afecta la crisi actual al món de la viticultura i l'enologia?

L'afecta de la mateixa manera que totes les altres activitats que poden quedar afectades quan hi ha una crisi tan forta com la que estem vivint. En aquests casos, hi ha coses de les quals es pot prescindir, i una d'elles és el vi. Tot i així, per a mi és un dels sectors més actius de Catalunya, amb molta gent molt preparada (sobretot gent molt jove que comença i treballa amb molta força) i és molt positiu veure que hi ha persones amb moltes ganes de fer les coses i de fer-les ben fetes.

11. Què ha canviat en el món agrari des de la primera Jornada a Prada?

Vint-i-cinc anys enrere ens trobàvem de ple en una agricultura industrial en què l'objectiu era produir el màxim i tot es qüestionava poc. Actualment ens preguntem si aquest és el model que la Unió Europea vol, perquè ara es prefereix un model en què l'alimentació sigui preferent. Ens trobem en un pas generacional de fer una transformació de l'agricultura ecològica i afavorir el consum de proximitat, però jo em pregunto si això, a la llarga, serà efectiu, si aquesta manera de produir podrà fer que hi hagi menjar per a tothom. Ara per ara, conviuen els dos models i, segons la meva opinió, la clau no seria fer-los antagònics sinó mirar

de complementar-los i veure quin va millor per a cada cosa i en cada cas.

Per acabar, m'agradaria desitjar una llarga vida a la ICEA i dir que seria molt bona l'entrada de gent jove per a una bona continuïtat d'aquesta institució.

Josep Maria Puiggròs